INSTITUT
PRO REGULACI
HAZARDNÍCH HER

BONVER WIN a.s.
IČ: 258 99 651
se sídlem Ostrava-Hrabůvka,
Cholevova 1530/1, 700 30

V Praze, dne 17.5.2019

Věc: **žádost o právní stanovisko ve věci rozsahu povinností provozovatele technické a živé hazardní hry dle § 3 odst. 2 písm. e) a f) zákona č. 186/2016 Sb., jako povinné osoby dle § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 253/2008 Sb., při kontrole klienta prováděné při vzniku obchodního vztahu a v době trvání obchodního vztahu**

Na Institut pro regulaci hazardních her z.s. (dále jen „IPRH“) se obrátila společnost BONVER WIN a.s., jako na samosprávnou a nezávislou organizaci, mezi jejíž hlavní poslání náleží příprava a tvorba analýz a studií týkajících se provozování hazardních her a jejich právní regulace, s žádostí o vypracování právního stanoviska ve věci rozsahu povinností provozovatele technické a živé hazardní hry dle § 3 odst. 2 písm. e) a f) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „ZHH“) jako povinné osoby dle § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „ZAML“) při kontrole klienta prováděné při vzniku obchodního vztahu a v době trvání obchodního vztahu.

Právní stanovisko by se mělo primárně zaměřit na zákonem požadovaný rozsah kontroly klienta dle § 9 odst. 2 a 3 ZAML, kterou je povinen provádět provozovatel technické a živé hazardní hry dle § 3 odst. 2 písm. e) a f) ZHH provozované výlučné způsobem land-based, zejména pak na následující:

(1) přesný popis informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu, které musí povinná osoba od klienta získat při vzniku obchodního vztahu a následně je porovnávat se skutečností, resp. s novými informacemi poskytnutými klientem při kontrole v době trvání obchodního vztahu, přičemž byl vysloven požadavek, aby stanovisko obsahovalo závěr, zda je provozovatel ke splnění svých zákonných povinností ohledně kontroly klienta povinen zjišťovat informace týkající se předpokládaného objemu v budoucnu vsazovaných finančních prostředků a předpokládané četnosti vstupů do herních prostor,

(2) popis informací, které musí povinná osoba v době trvání obchodního vztahu přezkoumávat a porovnávat s informacemi získanými při vzniku obchodního vztahu, za účelem zjištění, zda obchody jsou v souladu s tím, co je povinné osobě známo o klientovi a jeho rizikovém profilu,

přičemž byla vznesena prosba, aby stanovisko obsahovalo minimální nezbytnou periodicitu kontrol ve vztahu k porovnání informací o objemu v budoucnu vsazovaných finančních prostředků a předpokládané četnosti vstupů do herních prostor, které klient uvedl při vzniku obchodního vztahu se skutečným objemem klientem vsazených finančních prostředků a četností vstupů klienta do herních prostor (za předpokladu, že IPRH dospěje k názoru, že je získávání těchto informací od klientů při vzniku obchodního vztahu nezbytné),

(3) analýzu pojmů „přezkoumávání zdrojů peněžních prostředků nebo jiného majetku“ a „zjištění původu majetku“ jak jsou uvedeny v § 9 odst. 2 ZAML, včetně stanovení rozsahu a přesného postupu pro řádné splnění povinností stanovených ZAML, tedy přesného stanovení rozsahu informací potřebných k posouzení možného rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, při land-based provozování technické a živé hazardní hry dle § 3 odst. 2 písm. e) a f) ZHH, a to v závislosti na typu klienta, tedy jak pro klienta jehož rizikový profil je vyhodnocen jako „bezrizikový“, tak pro klienta, jehož rizikový profil je vyhodnocen jako „rizikový“ (nejednalo by se však o klienta, s nímž dle ZAML nesmí být uzavřen obchodní vztah nebo uskutečněn obchod).

1. ÚČEL ANALÝZY

Účelem této analýzy je zejména zodpovězení shora uvedených dotazů týkajících se provádění kontroly klienta jako účastníka hazardní hry ve smyslu ZAML, a to jak v kontextu relevantní právní úpravy, tak v kontextu reálných možností osoby tazatele, jako provozovatele land-based technické a živé hazardní hry ve smyslu ZHH a povinné osoby ve smyslu ZAML.

2. PRÁVNÍ PŘEDPISY A DALŠÍ PODKLADY K ANALÝZE

- Zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách
- Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu
- Metodický pokyn č. 6 Finančního analytického útvaru Ministerstva financí ze dne 7. 12. 2016 určený povinným osobám podle ust. § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 253/2008 Sb.

3. ANALÝZA

Oblast boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu je primárně upravena zákonem č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, přičemž, jak již název tohoto právní ho předpisu napovídá, hlavním smyslem a účelem tohoto zákona je zabránění zneužití finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Úvodní ustanovení ZAML (§1) v sobě obsahuje základ pro jeho výklad, jeho smysl a účel. Výklad *e ratione legis* je v této oblasti poměrně stěžejní. Vždy je potřeba jednotlivá ustanovení ZAML vysvětlovat tak, že byla zákonodárcem stanovena zejména za účelem zabránění zneužívání finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti a k financování terorismu a vytvoření podmínek pro odhalování takového jednání. Již z uvedeného plyne, že provozovatel hazardních her je v tomto ohledu subjekt, který s ohledem na svou primární činnost, tj. zajišťování provozování hazardních her, není součástí výše uvedeného finančního systému. Termín legalizace výnosů z trestné činnosti je (v tomto konkrétním případě pouze peněžních prostředků, viz níže) definován jako třífázový proces převádění nelegálních peněžních prostředků, aby se jevily jako legálně nabyté. První fází je umístění, kdy dochází k vložení nelegálně získaných peněžních prostředků do finančního systému. Druhou fází je rozvrstvení těchto prostředků, při němž se oddělují příslušné výnosy od nelegálního zdroje, dochází k znepřehlednění cesty peněžních prostředků za pomoci uskutečňování vícero rozličných finančních operací (převody, vklady, výběry atd.) tak, aby nebylo možné dostat se k samotnému původu peněžních prostředků. Poslední fází je integrace, kdy se legalizované výnosy vracejí ve formě nezávadného příjmu svému majiteli.

V souvislosti s výše uvedeným procesem legalizace výnosů z trestné činnosti je nutné poznamenat, že v případě provozování hazardních her dle ZHH, jsou veškeré úkony spojené s účastí fyzických osob na hazardních hrách důkladně zaznamenávány, ukládány a reportovány orgánům veřejné správy. Již samotná tato skutečnost činí výše popsaný proces legalizace výnosů z trestné činnosti prostřednictvím účasti na hazardních hrách velice náročným, ba přímo fakticky nemožným. Tento závěr podtrhuje i skutečnost, že dle ZHH je již prakticky vyloučena anonymní účast fyzických osob na hazardních hrách, přičemž provozovatel hazardních her je povinen evidovat veškeré transakce spojené s účastí fyzických osob na jím provozovaných hazardních hrách v rámci režimu tzv. uživatelského konta. V rámci výkladu povinností vyplývajících pro provozovatele hazardních her z titulu postavení povinné osoby dle ZAML je tedy vždy nutné zohlednit i veřejnoprávní povinnosti vyplývající ze ZHH a souvisejících právních předpisů regulujících provozování hazardních her.

Ad) 1

Kontrola klienta povinné osoby je obecně upravena zejména ustanovením § 9 ZAML, kdy je odlišně upravena pro různé druhy obchodů, či obchodních vztahů, resp. pro různé druhy povinných osob či předmětů činnosti povinných osob. Nadále se tento dokument bude věnovat zejména procesům dle ZAML, které jsou z pohledu IPRH relevantní v kontextu provozovatele hazardní hry ve smyslu ZHH na území České republiky.

Provozovatel hazardní hry v herním prostoru je povinen na vstupu identifikovat každého návštěvníka dle ust. § 71 odst. 1 ZHH, přičemž způsob provádění identifikace a uchování identifikačních údajů se řídí ZAML. Účastník hazardní hry v herním prostoru, tedy nikoliv pouze návštěvník herního prostoru, je dále také registrován ve smyslu ZHH a je mu v rámci technické hazardní hry zřízeno jeho jedinečné uživatelské konto, na kterém je v plném rozsahu zaznamenávána účast na technické hře a dále jsou na tomto uživatelském kontě evidovány jeho peněžní prostředky spojené s účastí na hazardních hrách, zejména vklady, sázky a výhry. Touto registrací k účasti na hazardní hře ve smyslu ZHH vzniká mezi tímto registrovaným účastníkem a provozovatelem hazardní hry v herním prostoru, jako povinnou osobou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. c) ZAML, tzv. obchodní vztah ve smyslu ust. § 4 odst. 2 ZAML. Provozovatel hazardní hry je proto povinen kontrolu ve smyslu ZAML provádět zejména dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) a písm. c), tj. při vzniku obchodního vztahu (okamžik registrace klienta k účasti na hazardní hře) a následně v průběhu trvání tohoto obchodního vztahu, viz dále.

Kontrola klienta by měla být využívána jako hlavní nástroj k posouzení, zda obchod je, či není podezřelý. Zaznamená-li povinná osoba při provádění obchodu či obchodního vztahu situaci, která není obvyklá či nějakým způsobem vybočuje, je namístě, aby provedla kontrolu klienta, tedy vyzvala klienta k vysvětlení a v případě nejasností či pochybností k případnému předložení příslušných dokumentů nebo prohlášení. Obecné požadavky na obsah kontroly klienta jsou stanoveny v ust. § 9 odst. 2 ZAML, kdy kontrola klienta zahrnuje dle ust. § 9 odst. 2 písm. a) také *„získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu“*. V tomto ohledu se domníváme, že účel a zamýšlená povaha obchodního vztahu, resp. registrace k účasti na hazardní hře, jsou poměrně evidentní již z uvedeného, kdy se obchodní vztah mezi provozovatelem hazardní hry (povinnou osobou) a účastníkem samotné hazardní hry (klientem) navazuje **toliko za účelem účasti účastníka na hazardní hře provozované v herním prostoru**, neboť provozovatel hazardní hry ani jiné služby v rámci účastníkova uživatelského konta (registrace) neposkytuje. Zároveň je v tomto ohledu potřeba si uvědomit, že klienti, účastníci hazardních her, jsou toliko identifikované fyzické osoby a jejich účast na hazardní hře nemá z jejich pohledu nikterak charakter podnikatelských aktivit, kdy tito klienti tráví účastí na hazardní hře pouze svůj mimopracovní čas, který je zcela proměnný dle nespočítaně okolností, které jsou zcela objektivně nepredikovatelné.

S ohledem na výše uvedené se z pohledu smyslu a účelu ZAML jeví jako neúčelné, aby provozovatel hazardní hry byl povinen při vzniku obchodního vztahu, tj. při registraci účastníka hazardní hry, zjišťovat informace o plánované výši a zdrojích vsazovaných finančních prostředků, případně četnost jeho budoucích (!) návštěv, a to pro následné ověření se skutečnou výší vkladu klienta do hry v průběhu obchodního vztahu. Tato výše bude také nepochybně ovlivněna výsledky jeho účasti na hazardní hře, které jsou ovšem ovlivněny zcela nebo zčásti náhodou, jak plyne ze samotné definice hazardní hry v ust. § 3 odst. 1 ZHH: *„Hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost s nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost“.*

Z pohledu Institutu pro regulaci hazardních her představuje zjišťování výše uvedených skutečností v průběhu procesu registrace extenzivní výklad ZAML, který postrádá jak oporu v ustanoveních ZAML, tak ve smyslu a účelu samotného právního předpisu, kdy zjišťování informací o klientovi, o jeho obchodech a dalších činnostech by vždy mělo být relevantní ve vztahu k obchodům nebo službám, které klient od povinné osoby požaduje a měly by poskytovat dostatek informací k posouzení konkrétní situace z hlediska možného zneužití k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, přičemž jejich rozsah je především třeba nastavit v systému vnitřních zásad povinné osoby, a to opět zejména na základě typu obchodu nebo poskytované služby. V tomto směru je pak kontrola klienta v rámci obchodního vztahu zejména průběžným procesem, který má zohlednit konkrétní rizikovosti v rámci konkrétních poskytovaných služeb, přičemž tyto rizikovosti jsou opět nastavovány samotnou povinnou osobou v rámci jejích vnitřních kontrolních systémů. Z pohledu rizikovosti legalizace výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu se nejeví zjišťování předpokládaného objemu v budoucnu vsazených finančních prostředků a předpokládané četnosti vstupů do herních prostor jako relevantní, neboť u peněžních prostředků užitých ke hře se opět ze samotné definice hazardní hry nezaručuje jejich návratnost, která případně závisí toliko na náhodě nebo předem neznámé okolnosti, kdy v tomto ohledu by mělo být spíše pečlivě sledováno samotné skutečné chování konkrétního klienta v rámci jeho účasti na konkrétní hazardní hře, respektive případné podezřelé vzorce chování, které se dle provozovatele hazardních her vymykají běžnému chování hráčů (např. totožná výše sázky u rulety sudá/lichá). V rámci otázky četnosti vstupů do herních prostor se dle našeho názoru jedná o zcela irelevantní okolnost z pohledu rizika legalizace výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, kdy je zcela evidentní, že samotný vstup do herního prostoru nemá žádný vliv na rizikovost klienta či poskytované služby z pohledu ZAML.

Ad 2)

Získávání informací o smyslu a průběhu obchodního vztahu má vytvořit podmínky pro vyhodnocení identifikátorů podezřelých transakcí, kdy např. pokud je povinná osoba zprostředkovatelem finanční služby, měla by být schopna posoudit, zda transakce souvisí např. s podnikatelskou činností klienta či nikoliv, provozovatel hazardní hry by tak měl dle našeho názoru zejména posoudit, zda-li chování klienta při účasti a provozované hazardní hře je z jeho pohledu podezřelé, či nikoliv, tedy zejména jestli se **hry aktivně účastní nebo se jedná pouze o zastírání skutečného důvodu jeho účasti**, **kterým může být právě legalizace výnosů trestné činnosti** (např. vsadí pouze 5% svého vkladu vloženého na uživatelské konto a následně vložené peněžní prostředky opět vybere s tím, že se jedná o výhru atd.).

Kontrola klienta je upravena zejména ust. § 9 ZAML, kdy obsah kontroly je upraven v ust. § 9 odst. 2 ZAML a zahrnuje:

a) získání informací **o účelu a zamýšlené povaze** obchodu nebo obchodního vztahu,

b) zjišťování vlastnické a řídící struktury klienta a jeho skutečného majitele, pokud je klientem právnická osoba, svěřenský fond nebo jiné právní uspořádání bez právní osobnosti, a přijetí opatření ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele,

c) **průběžné sledování** obchodního vztahu včetně přezkoumávání obchodů prováděných v průběhu daného vztahu za účelem zjištění, zda obchody jsou v souladu s tím, co je povinné osobě známo o klientovi a jeho podnikatelském a rizikovém profilu,

d) **přezkoumávání zdrojů peněžních prostředků** nebo jiného majetku, kterého se obchod nebo obchodní vztah týká, a

e) v rámci obchodního vztahu s politicky exponovanou osobou též přiměřená opatření ke zjištění původu jejího majetku.

Jak již bylo uvedeno výše, **účel a zamýšlená povaha obchodního vztahu**, resp. registrace k účasti na hazardní hře, jsou poměrně evidentní již z uvedeného, kdy se obchodní vztah mezi provozovatelem hazardní hry (povinnou osobou) a účastníkem samotné hazardní hry (klientem) navazuje toliko za účelem účasti účastníka na provozované hazardní hře v herním prostoru (poskytování služby v podobě účasti na hazardní hře), neboť provozovatel hazardní hry ani jiné služby v rámci účastníkova uživatelského konta (registrace) neposkytuje. Zároveň je v tomto ohledu potřeba si uvědomit, že klienti, účastníci hazardních her, jsou toliko identifikované fyzické osoby a jejich účast na hazardní hře nemá nikterak charakter podnikatelských aktivit.

S ohledem na vše výše uvedené (včetně bodu 1) se domníváme, že by provozovatel hazardní hry měl u svých klientů v rámci kontroly ve smyslu ZAML zjišťovat a porovnávat zejména **zdroj peněžních**

prostředků svých klientů, které mají být užity v rámci obchodního vztahu a **chování klienta průběžně sledovat**, to vše ovšem z pohledu rizika legalizace výnosů z trestné činnosti. V tomto ohledu opět zdůrazňujeme specifičnost sektoru provozování hazardních her, kdy se jedná o poskytování služeb účasti na hazardní hře, přičemž návratnost vložených finančních prostředků není nikterak zaručena, tedy v případě konzumace vložených finančních prostředků samotnou hazardní hrou (prohra klienta) je riziko legalizace výnosů z trestné činnosti prakticky nulové, stejně tak v případě, kdy je takovou hrou zkonzumována (prohrána) podstatná část vložených finančních prostředků. Kontrola klienta v rámci obchodního vztahu je průběžný proces, kdy se předpokládá aktivní spoluúčast klienta spočívající zejména **v učinění určitých prohlášení, či doložení dokladů**, přičemž samotný ZAML nijak nepředpokládá další aktivní „detektivní" činnost povinné osoby k prověření tvrzených skutečností, k níž také nemá povinná osoby žádné relevantní prostředky ani pravomoci.

Při provádění konkrétních kroků v rámci kontroly klienta je vždy potřeba vycházet z ustanovení § 9 odst. 3 ZAML, podle něhož kontrola klienta musí být prováděna **v rozsahu potřebném k posouzení možného rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.** Není tedy nutné u všech klientů ve všech případech zkoumat původ všech peněžních prostředků, které jsou spojeny s účastí klienta na hazardních hrách, neboť např. u výhry je původ těchto peněžních prostředků zřejmý, tedy např. v situaci, kdy vklad do hry je 5.000,- Kč a výhra 100.000,- Kč jsou rizika spojená s riziky legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nulová.

Dle našeho názoru je tedy v rámci kontroly klienta ve smyslu ZAML zejména nutné zkoumat původ peněžních prostředků určených k účasti na hazardní hře (např. prohlášením klienta) a následně průběžně kontrolovat chování klienta v kontextu rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (rizikové faktory jeho účasti na hazardní hře, vklady a výběry bez účasti na hazardní hře atd.). Zároveň se domníváme, že by bylo vhodné průběžně aktualizovat zdroj peněžních prostředků, které mají být užity k účasti na hazardní hře, a to např. kontrolním dotazem obsluhy herního prostoru. Periodicitu lze nastavit na základě některého objektivního faktoru dle úvahy provozovatele (např. časové hledisko, objem vložených finančních prostředků, kombinace těchto faktorů atd.), zároveň je potřeba klienta řádně poučit a zavázat, aby každou podstatnou změnu okolností provozovateli např. při příští návštěvě herního prostoru nahlásil, tak aby tyto z pohledu ZAML podstatné informace byly vždy aktuální.

Ad 3)

Dle ust. § 9 odst. 2 písm. d) ZAML je v rámci kontroly klienta povinná osoba povinna *„přezkoumat zdroje peněžních prostředků nebo jiného majetku, kterého se obchodní vztah týká"*. Předně je nutné

uvést, že účast na hazardní hře (obchodní vztah) se může týkat pouze přezkumu peněžních prostředků, neboť dle ust. § 7 odst. 4 ZHH je provozovatelům hazardních her zakázáno přijímat nepeněžní vklady nebo sázky. Obecně nelze definovat konkrétní způsob zjišťování původu peněžních prostředků ve smyslu ZAML, jelikož způsoby se liší dle jednotlivých druhů povinných osoba a předmětů jejich činnosti. V rámci účasti na hazardní hře je možné zdroj peněžních prostředků účastníka hazardních her zjišťovat pouze účastníkovým prohlášením, kdy provozovatel hazardní hry objektivně na základě ani ZAML, ani jiného veřejnoprávního právního předpisu, nemá ani žádné jiné právní či faktické nástroje, jejichž prostřednictvím by provozovatel hazardních her mohl původ peněžních prostředků zjišťovat. Zároveň však uvedený zdroj peněžních prostředků nesmí působit nedůvěryhodně, či smyšleně, a to zejména v kontextu toho, co je provozovateli o jeho klientovi známo. ZAML konkrétně nepředepisuje, jakým způsobem a jakými dokumenty musí být jednotlivé informace při kontrole klienta doloženy. V této souvislosti ZAML pouze stanovuje, že zvolený postup musí být přiměřený a neměl by vzbuzovat pochybnosti o pravdivosti udávaných skutečností.

Dle ust. § 9 odst. 2 písm. e) ZAML je povinná osoba povinna v rámci obchodního vztahu s politicky exponovanou osobou učinit *„přiměřená opatření ke zjištění původu jejího majetku“*. Jak uvádíme výše, k účasti na hazardní hře mohou být použity pouze peněžní prostředky, tedy obchodní vztah mezi provozovatelem hazardní hry a klientem, byť je tento politicky exponovanou osobu, je pouze peněžního charakteru. Z tohoto důvodu by tedy provozovatel měl zkoumat původ těchto peněžních prostředků, které mají být nebo byly v rámci tohoto obchodního vztahu použity. Nejeví se jako objektivně možné, aby provozovatel hazardní hry zkoumal původ veškerého majetku takového klienta, který se jejich obchodního vztahu navíc nijak netýká. Ani k takovému prověřování původu veškerého majetku navíc nemá provozovatel hazardních her znovu jakékoliv právní či faktické prostředky vycházející z právních předpisů. V rámci účasti na hazardní hře se domníváme, že se bude zdroj finančních prostředků účastníka hazardních her zjišťovat účastníkovým prohlášením, kdy provozovatel hazardní hry objektivně nemá ani žádné jiné nástroje, jak tento původ zjišťovat. Zároveň však ani tento zdroj nesmí působit nedůvěryhodně, či smyšleně, a to zejména v kontextu toho, co je provozovateli o jeho klientovi známo.

Nastavení příznaků *„rizikových faktorů“* z hlediska opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti či financování terorismu je vždy individuální záležitostí, kdy musí být v každém případě zohledněna zejména poskytovaná služba ve smyslu posouzení možného rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. S ohledem na to, že kontrola klienta by měla být využívána jako hlavní nástroj k posouzení, zda obchod je, či není podezřelý, měly by sledované rizikové faktory vycházet zejména z ust. § 6 ZAML, kde jsou demonstrativním výčtem uvedeny podezřelé obchody.

Provozovatel hazardní hry by měl toto zohlednit ve své činnosti a nastavit systémy (nejlépe automatizované), které by mu pomohly taková jednání odhalovat.

Dle ust. § 6 odst. ZAML se podezřelým obchodem pro účely tohoto zákona rozumí obchod uskutečněný za okolností vyvolávajících podezření ze snahy o legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo podezření, že v obchodu užité prostředky jsou určeny k financování terorismu, nebo že obchod jinak souvisí nebo je spojen s financováním terorismu, anebo jiná skutečnost, která by mohla takovému podezření nasvědčovat, a to pokud například:

a) **klient provádí výběry nebo převody na jiné účty bezprostředně po hotovostních vkladech,**

b) během jednoho dne nebo ve dnech bezprostředně následujících uskuteční klient nápadně více peněžních operací, než je pro jeho činnost obvyklé,

c) počet účtů zřizovaných klientem je ve zjevném nepoměru k předmětu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům,

d) **klient provádí převody majetku, které zjevně nemají ekonomický důvod**, anebo provádí složité nebo neobvykle objemné obchody,

e) **prostředky, s nimiž klient nakládá, zjevně neodpovídají** povaze nebo rozsahu jeho podnikatelské činnosti nebo **jeho majetkovým poměrům**,

f) **účet je využíván v rozporu s účelem**, pro který byl zřízen,

g) klient vykonává činnosti, které mohou napomáhat zastření jeho totožnosti nebo zastření totožnosti skutečného majitele,

h) klientem nebo skutečným majitelem je **osoba ze státu, který nedostatečně nebo vůbec neuplatňuje opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu**, nebo

i) povinná osoba má pochybnosti o pravdivosti získaných identifikačních údajů o klientovi

Rozpoznání podezřelého obchodu je stěžejní pro plnění základních povinností povinných osob vyplývajících ze ZAML, přičemž povinná osoba by vždy měla zhodnotit rizika spojená s oborem její činnosti a nastavit na jejich základě konkrétní kritéria pro stanovení podezřelého chování svých klientů. Provozovatel hazardní hry by tedy měl identifikovat způsoby, jakými by mohlo v rámci jeho činnosti docházet k rizikům spojených s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu a tyto oblasti náležitě monitorovat. Jak jsme uváděli výše, největší rizikovost je dle našeho názoru v okamžiku, kdy vklady a výběry účastníka hazardní hry budou dlouhodobě na velmi podobné výši, účastník učiní sázky za minimální část svého vkladu a následně má v úmyslu zbytek vkladu vybrat jako výhru, resp. jeho účast na hazardní hře bude vykazovat nelogické aspekty, např. totožná

výše sázky u rulety sudá/lichá, kdy při takovém postupu účastník objektivně nemůže „vyhrát“ atd., tedy jeho chování nevykazuje žádný objektivní smysl a nijak nenaplňuje základní ekonomický cíl účasti klienta, kterým by vždy mělo být dosažení výhry.

4. ZÁVĚR

ZAML je právním předpisem, který dopadá na nespočet subjektů s velmi odlišnými předměty činnosti a mírou jejich právní regulace. S ohledem na tento fakt by proto měl být vykládán vždy s maximálním možným přihlédnutím k jeho účelu a smyslu, jímž je zabránění zneužívání finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti a k financování terorismu a vytvoření podmínek pro odhalování takového jednání. Zároveň se v tomto předpise na mnoha místech hovoří o tom, že povinnosti musí být plněny **v rozsahu potřebném k posouzení možného rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.** Princip legalizace výnosů z trestné činnosti jsme nastínili v úvodu, kdy základním aspektem je návrat peněžních prostředků jejich původnímu nelegálnímu držiteli v již zlegalizované formě. V tomto ohledu se také domníváme, že by mělo být přistupováno k diskutované problematice a preventivní postupy a činnosti by měly být vždy nastaveny tak, aby v maximální míře zohlednily výše uvedené závěry vyplývající z jednotlivých bodů této analýzy.

Mgr. Jan Řehola
Ředitel Institutu pro regulaci hazardních her